

Op 4 maart 2019 sprak:

Prof. dr. E. van Donk

Hoogleraar Aquatische Ecologie aan de Universiteit Utrecht.
over:

Medicijnresten en zoetwaterecologie

In het water, net als op het land, kunnen organismen d.m.v. het uitscheiden van signaalstoffen met elkaar communiceren. Deze natuurlijke chemische communicatie via “infochemicaliën” faciliteert bijvoorbeeld het vinden van een partner of het herkennen van een predator. Ook kan als reactie verandering van morfologie of gedrag optreden. Tegenwoordig bevinden zich veel medicijnresten, uitgescheiden door mens en vee, in het oppervlaktewater. Deze breken vaak erg langzaam af en de huidige rioolwaterzuivering is onvoldoende in staat ze te verwijderen. Recent is gevonden dat medicijnresten, via nabootsing of blokkering, de natuurlijke chemische communicatie tussen water-organismen kunnen verstoren, met grote gevolgen voor het functioneren van het gehele ecosysteem. Een effectievere waterzuivering, al dan niet in combinatie met een betere afstemming van medicijngebruik op het lichaam, kan dit sluipende probleem een halt toeroepen.

Ellen van Donk is sinds 1998 hoofd van de afdeling Aquatische Ecologie bij het Nederlands Instituut voor Ecologie (NIOO-KNAW) en was van 2000-2009 hoogleraar Limnologie aan de Radboud Universiteit te Nijmegen en is vanaf 2009 hoogleraar Aquatische Ecologie aan de Universiteit Utrecht. Zij had verder van 2001-2011 een gasthoogleraarschap aan de Universiteit van Oslo. Voor een meer complete CV: [zie deze website](#)